

Lønningslove ved Finansloven. Bevillingen strider endvidere udtrykkelig mod Bestemmelserne i Lønningsloven af 1908. I denne hedder det, at Fuldmægtige i Generaldirektoratet for Statsbanerne staar i 17. Lønningsklasse, medens de Fuldmægtige, der tillige er Ekspeditionssekretærer, staar i 18. Lønningsklasse. Honoræret herfor bestaar altsaa i Forskellen mellem 17. og 18. Lønningsklasse. Man kan nu ikke pludselig pille et Par Stykker af de mange Fuldmægtige i 18. Lønningsklasse ud og give dem et Tilskud paa 600 Kr., fordi de er Ekspeditionssekretærer. Fuldmægtigene i denne Lønningsklasse er i Forvejen Ekspeditionssekretærer, og de faar den Lønningsforhøjelse, der flyder af Forskellen mellem de to Lønningsklasser. Bevillingen er altsaa en fuldstændig Omstyrning af Bestemmelserne i Lønningsloven af 1908, og det maa vi paa det bestemteste fraraade. Det er blevet sagt, at Forslaget om disse Honorarer er stillet for at gøre de paagældendeigestillede med Fuldmægtigene i Generaldirektoratet for Postvæsenet. Men det bliver de ikke ved det foreliggende Forslag. Der er den Forskel paa Lønningsloven for Generaldirektoratet for Postvæsenet, der er af ganske ny Dato, og Lønningsloven for Generaldirektoratet for Statsbanerne, der er af 1908, at i Postvæsenet staar alle Fuldmægtigene i 18. Lønningsklasse, og der ydes saa dem, der er Ekspeditionssekretærer, et særskilt Honorar. Som sagt før, staar ved Statsbanerne de Fuldmægtige, der er Ekspeditionssekretærer, i 18. Lønningsklasse, og der bliver altsaa ikke nogen Lighed. Skulde man have Lighed mellem Post- og Jernbanevæsenet paa dette Omraade, maatte man forandre hele Lønningsloven for Statsbanerne for de paagældende Personers Vedkommende, og det vil vi ikke gaa med til ved Finansloven. Der findes ganske vist i Lønningsloven en Bestemmelse om, at Forandring kan ske paa Finansloven, men det maa da ske ved de femaarigt tilbagevendende Reguleringer. Det vil derfor vare et Par Aar, før vi kommer til en Omregulering paa Finansloven, og saa er det Tiden til at tage dette Spørgsmaal, saavel som andre herhenhørende, op til Behandling, medmindre det Tidspunkt, som vi alle venter vil komme — og jo snarere det kommer, des bedre, hvis Krigsforholdene tillader det —, forinden skulde indtræde, hvor man kommer til en gennemgribende Revision af alle Lønningslovene. Jeg vil derfor anbefale ærede Medlemmer at stemme for Ændringsforslaget under Nr. 8, og ligeledes for

Ændringsforslag Nr. 59 under Telegrafvæsenet, der angaar et lignende Spørgsmaal om Ekspeditionssekretærehonoræret til to Fuldmægtige under Telegrafvæsenet.

C. Sørensen: Den ærede Ordfører (Rasmus Hansen) har kortelig omtalt Ændringsforslag Nr. 111, men jeg ønsker dog at knytte et Par Bemærkninger dertil. Paa Finanslovsforslaget for 1915—16 blev der paa den højttærede Trafikministers Budget, under Punkt 16, givet en Bevilling paa 10,000 Kr. som første Del af en treaarig Bevilling paa indtil 115,000 Kr. til et Digeanlæg fra Knudegaard's Bjerg paa Øland til Attrup Bakker, under Forudsætning af, at Resten af det til Anlægget fornødne Beløb tilvejebragtes paa anden Maade. Efter at denne Bevilling var givet, blev der af en Del Lodsejere i Attrup rejst Krav om at faa Diget forlænget saaledes, at man rykkede dets vestlige Endepunkt lidt længere mod Syd. Der blev til Trafikministeriet indsendt et Andragende om at faa Vandbygningsvæsenet til at udarbejde Forslag til Digets Forlængelse. Trafikministeren stillede sig overordentlig velvilligt overfor dette Andragende og lod Vandbygningsvæsenet udarbejde Planer og Overslag. Det fremgik af disse, at Digets Forlængelse vilde medføre en Udgiftsforøgelse af 25,500 Kr. I Henhold hertil indgik man da med Andragende om, at Staten, i Lighed med, hvad der var Tilfældet ved det store Dige-projekt, hvortil Bevillingen blev givet paa Finansloven i Fjor, vilde yde Halvdelen af det nævnte Beløb. Det er som Følge af dette Andragende, at Trafikministeren nu stiller Forslag om, at der af Statskassen ydes en Trediedel af Beløbet, nemlig 8,500 Kr. Jeg er selvfølgelig den højttærede Trafikminister meget taknemmelig for det Beløb, der her er stillet Forslag om, ligesom jeg er Finansudvalget taknemmelig for, at det har tiltraadt Forslaget. Men jeg vilde have været endnu mere taknemmelig, om Forslaget var gaaet ud paa at yde Halvdelen af Beløbet. Det forekommer mig nemlig lidt ejendommeligt, at man, naar der fra Statens Side er givet Tilsagn om at yde Halvdelen af det til det store Digeanlæg nødvendige Beløb, vil indskrænke Tilskuddet til Fortsættelsen af Anlægget til en Trediedel af det hertil nødvendige Beløb. Der er ganske vist i Bilaget en Begrundelse herfor — den forstaar jeg udmærket godt, og det gør vi alle —, og den gaar ud paa, at ved den Bevilling, der gives til det store Digeanlæg, forbe-